

[Undervisnings- og forskningsministeren]

forhold til nationalproduktet, men det er alt muligt andet, der interesserer Socialdemokratiet. Det kan man se af de forslag og den indsats, de har gjort.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal bestemt ikke bidrage til polemik imellem ministeren og undertegnede, blot sige, at i forbindelse med behandlingen af finansloven ville undervisnings- og forskningsministeren, hvis han havde fulgt med i de ændringsforslag, som var stillet af Socialdemokratiet, være blevet opmærksom på, at der var stillet ændringsforslag til finansloven vedrørende forskningsressourcerne, på samme måde som da vi lavede finanslovsaftale med den gamle firkløverregering i december måned 1987. Det lykkes Socialdemokratiet at få afsat flere ressourcer til grundforskning, nemlig 70 mio. kr.

Det er for Socialdemokratiet et meget vigtigt anliggende, at der bliver allokeret flere ressourcer til forskning. Undervisnings- og forskningsministeren ved godt, at det ligger Socialdemokratiet meget på sinde. Det gjorde det også i vores økonomiske handlingsprogram »Gang i 90'erne«. Derfor kan jeg ikke forstå, at ministeren nu ønsker, at vi skal til at polemisere på de punkter.

Det, der er vigtigt for de partier, som vi var blandt, da man forhandlede den dagsorden, som regeringspartierne, SF og Kristeligt Folkeparti har foreslået, er, at den blev formuleret på nogle forudsætninger, som ikke var kendt, nemlig at man havde mulighed for at påvirke de kommende års forsknings- og udviklingsressourcer. Og nu har ministeren bekræftet endnu engang, at det altså er regeringens hensigt at bruge denne dagsorden til at beskære de offentlige forsknings- og udviklingsressourcer med 10 pct., ½ mia. kr. inden 1993.

Jeg forstår ikke – det har jeg talt med hr. Rahbæk Møller om tidligere – at SF så ikke sagde, at det var forhandlinger på falske forudsætninger, for grundlaget var ikke kendt.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Når hr. Frank Jensen siger, at ministeren vil bruge vores dagsorden til at skære ned, så forstår jeg ganske enkelt ikke, hvad han mener.

Hr. Frank Jensen kan da ikke i fuldt alvor mene, at denne dagsorden vil give yderligere nedskæringer. Jeg tror hverken, den giver færre eller flere nedskæringer. Det, den handler om, er, at man skal bruge de penge nu, vi kan vrیده ud af dette Folketing.

Det har noget at gøre med forskellige ting. Det har noget at gøre med større ro om bevillingerne, som der står: Øget stabilitet i det økonomiske grundlag. Det er noget med mindre bureaukrati, mindre detailstyring og til gengæld flere bevillinger, og det er noget med bedre forskeruddannelse. Det er alt sådan noget, der skal gøres for de penge, som Folketinget nu måtte bevilge.

Jeg er ganske enig med hr. Frank Jensen i, at det er et meget kortsigtet Folketing, folket har givet os. Det er et Folketing, som vil skade dansk forskningsindsats. Men det bedste, vi kan gøre, er altså at sørge for, at de penge, som vi nu kan vrیده ud af det, bruges bedst muligt. Det er det, dagsordenen går ud på.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det sidste indlæg vil jeg blot bekræfte.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal blot rette en misforståelse. Det, jeg ønskede at sige med min kommentar om den dagsorden og de forudsætninger, den er godkendt af ordførerne på baggrund af i slutningen af sidste uge, var, at uanset denne dagsorden, hr. Rahbæk Møller, så stopper SF ikke regeringens ønsker om at beskære de offentlige forsknings- og udviklingsbudgetter med 10 pct., altså med ½ mia. kr. inden 1993.

Med hensyn til hr. Rahbæk Møllers formulering om stabilitet i budgetterne er det en udsigt til at skære 10 pct., SF lægger stemmer til i dag.

Som jeg tidligere har påpeget, ville vi gerne fra Socialdemokratiets side have stemt for den foreslåede dagsorden, for der er bestemt gode intentioner bag, og den er også formuleret af en meget fornuftig parlamentariker, som jeg normalt sætter stor pris på på det forskningspolitiske område. Men når grundlaget først bliver afsløret mandag morgen i Radioavisen, så burde SF og Kristeligt Folkeparti sige, at det var et grundlag, de ikke kendte.